

O etapă deosebit de importantă

Sfârșitul acestei săptămâni programază — în cadrul campionatului de categoria A — dispute deosebit de importante. Favorizați vor fi spectatorii din Capitală, care vor putea urmări o etapă... bucureșteană plină. Într-adevăr, simbata după-amiază, pe terenul Gloria (la ora 16,30), se joacă meciul Gloria—Constructorul, iar duminică dimineața, pe terenul Progresul (primul meci începe la ora 10,30), un cuplaj de mare interes: Progresul—Grivița Roșie și Steaua—Dinamo.

Așadar, încă de la a doua etapă campionatul țării cunoaște momente decisive ale luptei pentru titlu. Evolucază cele trei principale pretendențe la înfruntare, iar unul dintre cele două meciuri, Steaua—Dinamo, opune primele două clasate ale campionatului pe 1965. Și celălalt meci are mare importanță pentru clasamentul final, întrucât în pofida distanței care le-a separat în ultimul campionat, Progresul și Grivița Roșie au furnizat întotdeauna înfruntări echilibrate, deschise oricărui rezultat.

Partida-cheie o reprezintă însă, în discuțabil, confruntarea Steaua—Dinamo. Deși evoluția dinamoviștilor în prima etapă, la Petroșeni, s-a soldat cu un rezultat surprinzător (Știința Petroșeni—Dinamo București 5—5!), iar ultima „ediție” a înfruntării lor directe le-a revenit celor de la Steaua (8—0, în decembrie 1965), rezultatul este greu de prevăzut. Forma arătată duminică în meciul cu Precizia Săcele nu a fost, totuși, elocventă pentru aprecierea formației Steaua drept favorită certă în meciul cu Dinamo. Considerăm însă că jucătorii de la Dinamo n-au atins forma prevăzută și la aceasta a contribuit poate și faptul că în „Cupa Primăverii” Dinamo a prezentat o formație de juniori.

În celelalte trei meciuri din etapa a II-a, gazdele pornesc favorite: Precizia Săcele—Știința Timișoara, C.S.M.S. Iași—Știința Petroșeni și Farul Constanța—Rulmentul Birlad.

G. R. Ș.

Pe urmele materialelor publicate

• În materialul „O vizită prin magazinele de echipament” a fost criticată și asociația Muscelul Cîmpulung.

Consiliul asociației Muscelul și biroul secției de fotbal au analizat într-o ședință lipsurile arătate în articol și au luat următoarele măsuri: s-a inventariat materialul existent în magazine și s-a scos echipamentul uzat, întocmindu-se formele legale; s-a procurat echipamentul necesar pentru juniori și seniori; s-au dat instrucțiuni magazinelor privind depozitarea, păstrarea și minuirea echipamentului; comisia de revizie va face verificări mai dese gestiunii magaziei.

• La rubrica sportului școlar din ziarul nr. 4885 au fost analizate rezultatele slabe ale asociației sportive Progresul de pe lângă liceul Decebal din Deva.

„Mulțumim redacției ziarului pentru sprijinul acordat prin analiza activității sportive din asociația noastră”, — se spune în răspunsul consiliului asociației Progresul. În continuare se arată că se vor depune eforturi în deosebi pentru redresarea secției de gimnastică. De asemenea, s-au luat măsuri privind selecția elementelor talentate, angrenarea elevilor în diferite competiții între clase și ani de studii.

• „Cînd nu cunoști regulamentul” a fost titlul unei note critice referitoare la un meci de handbal din cadrul „Cupei F.R.H.”.

Consiliul regional U.C.F.S. Brașov ne-a comunicat că cele inserate în ziar sînt juste și au constituit obiectul unei analize. Comisia regională de handbal și-a luat angajamentul de a seminariza pe toți arbitrii pentru îmbunătățirea cunoștințelor.

• În numărul 4888 a fost publicat un material intitulat „Din constatările antrenorilor federali în munca de îndrumare și control”. Antrenorul federal Dincă Schileriu scoate în evidență faptul că echipa de fotbal Recolta Negrești din categoria C — antrenor Ion Dragomirescu, nu începuse la data respectivă pregătirile în vederea returului campionatului.

În răspunsul primit de la Consiliul regional U.C.F.S. Iași ni se comunică: „Este adevărat că la data controlului echipa din Negrești nu efectuase nici un antrenament, iar antrenorul nu se prezentase la echipă. Iată măsurile luate: de la 7 februarie se fac cinci antrenamente pe săptămînă și au fost susținute — pînă la 5 martie — trei jocuri de verificare. Antrenamentele sînt intense, punindu-se un accent deosebit pe pregătirea tehnică”.

Continuitatea în pregătire — cheia succesului

(Urmare din pag. 1)

o comportare ștearsă, cu mult sub posibilități, la turneul internațional de scrimă de la Savonna? Sîntem curioși să cunoaștem părerea Anei Enc, dar și pe aceea a antrenorilor Angelo Pellegrini și Nicolae Marinescu, a consiliului clubului Progresul (secretar Ilarie Săceanu).

Gimnaștii frunțași au avut condiții de lucru foarte bune și unii dintre ei (Anton Cadar și Gheorghe Condovici) au fost adevărate exemple, au lucrat cu foarte multă tragere de inimă pentru a reuși să se apropie de nivelul internațional față de care, trebuie să recunoaștem, mai sînt încă destul de departe. Fapt extrem de curios, dar cei mai mulți dintre gimnaști și-au uitat parcă îndatoririle din momentul în care au trecut să lucreze la secțiile respective. În felul acesta, de unde mai înainte executau cîte zece antrenamente pe săptămînă, în etapa următoare n-au mai făcut decît 6—7 ședințe de pregătire în... TREI SAPTĂMÎNI! Alexandru Silaghi a luat parte doar la șapte din cele 20 de antrenamente planificate, iar Gheorghe Tohăneanu la jumătate dintre ele...

Și mai inexplicabil ni se pare faptul că antrenorii Francisc Cocîș (Dinamo) și Costache Gheorghiu (Steaua) au tolerat o astfel de situație. Este vorba doar de aceeași antrenori de la lotul republican și de la cluburile respective,

de aceeași sportivi, de aceeași condiții de lucru (sală, aparate etc). Or, după cum se pare, antrenorii Cocîș și Gheorghiu au fost exigenți, așa cum trebuie, doar la lot! Cînd a revenit la club au uitat de sarcinile lor!

Fată de o asemenea atitudine, mai putem oare privi cu încredere evoluția din acest an a gimnaștilor noștri, mai ales că în 1966 vor avea loc campionatele mondiale iar pînă la Jocurile Olimpice n-a mai rămas prea multă vreme? Categorie NU!

O situație asemănătoare s-a petrecut și cu unii dintre boxerii noștri frunțași de la clubul Steaua, autentice speranțe pentru campionatele europene și Jocurile Olimpice. Este vorba de Constantin Ciucă, Nicolae Giju și Horst Stumpf, ale căror evoluții din acest an au fost sub orice critică. Ciucă abia a „smuls” un rezultat de egalitate lui Nica, Giju a pierdut meciul cu Lungu, iar Stumpf a fost făcut K.O. de Anghel! Cine au fost adversarii lor? Deocamdată niște tineri fără prea mari veleități. Cum au fost posibile asemenea rezultate? La box, poate mai mult ca la alte ramuri sportive, „surprizele” nu sînt excluse. Dar în situațiile amintite n-a fost vorba de surprize! Cei trei boxeri, membri ai lotului republican, au fost pur și simplu nepregătiți. Antrenamentele desfășurate la club (antrenor coordonator Ion Chiriac) n-au mai respectat cerințele etapei actuale, scăzînd atât ca intensitate cît și ca volum pregătirea, în loc să procedeze invers.

BILANȚ POZITIV

Considerații pe marginea comportării reprezentativei noastre

Hocheiul nostru a avut un sezon bun. Unul dintre cele mai bune din ultimii ani. Cîștigarea netă a barajului din decembrie de la București, victoriile din „Cupa Dunării” de la Budapesta, locul 2 ocupat la Universiadă, alte succese din meciuri inter-țări (mai ales cel cu Finlanda), toate acestea și-au găsit înlocuirea în locul secund obținut în grupa B a campionatului mondial, cel mai bun loc ocupat de echipa României pînă acum în competiția hocheistică supremă. Se știe că, în 1962, la Geneva, am jucat în grupa C, în care ne-am clasat pe locul 1; apoi, la Stockholm am ocupat locul 3 în grupa B, iar în 1964, la J. O. de la Innsbruck, locul 4 în aceeași grupă.

rezultate pe care (după acel 2—12 cu Norvegia) nu le prevedea nimeni: 3—3 cu Iugoslavia, 1—2 cu Austria. Iar nouă, în ultimul joc, nu ne-a fost de loc un adversar comod, două reprize încheindu-se cu scoruri egale. Echipa R.F.G. a avut o linie inversă: a început „tare” (6—3 cu Austria, 4—1 cu România, 6—2 cu Iugoslavia), pentru ca în ultimele etape să tragă din greu pentru a învinge Ungaria cu 1—0, în min. 50, și apoi Norvegia cu 3—2, în secunda 59 a ultimului minut de joc. În schimb, echipa României a mers constant de-a lungul turneului.

În legătură cu singurul meci pierdut (cel cu R.F.G.) apreciem că n-am fost inferiori ca joc, pierzînd în condițiile

a marcat 4 goluri. Experiența lui Ionescu și Czaka, dorința de afirmare a lui Făgăraș (devenit titular prin accidentarea lui Vacar în minutul 19 al primului meci), precum și curajul portarului Dumitruș, plasamentul și calmul său au contribuit la comportarea medie bună a apărării. De altfel, noi am primit numai 16 goluri în tot turneul, situîndu-ne — ca forță defensivă — pe locul 2 după R.F.G. (12 goluri primite). La festivitatea de încheiere a competiției de la Zagreb, comisia de organizare i-a acordat lui Dumitruș „Cupa celui mai bun portar” al turneului. O singură dată și-a pierdut cîmpul Dumitruș: în meciul cu Iugoslavia, cînd gazdele au egalat, după ce noi condusesem cu 5—1. Atunci a intrat în poartă Sofian (în condiții psihologice foarte grele), dar experimentatul portar de rezervă al echipei noastre s-a comportat la înălțime, aducîndu-și contribuția efectivă la cîștigarea unui punct care ne-a asigurat locul secund în clasament.

În general, deci, o comportare bună, chiar mai bună decît ne așteptam. Pentru că la Zagreb, în afara unui loc 2 în grupă, pe care nu-l mai atinsese anterior, echipa noastră reprezentativă și-a îmbogățit palmaresul cu victorii asupra unor țări (Elveția, Norvegia) pe care pînă în acest an nu le-a învins niciodată.

Hocheiul nostru a încheiat un sezon internațional bogat și fructuos. Dar lupta pentru calitate continuă. Pentru menținerea unui loc frunțos în ierarhia mondială nu trebuie slăbit nici un moment ritmul de muncă. Orice autolinite se plătește... Norvegienii au jucat anul trecut în grupa A. Ceea ce nu i-a „împiedicat” ca acum să cadă tocmai pe locul 4 în grupa B! Echipa Ungariei s-a clasat anul trecut pe locul 4 în grupa B, iar anul acesta a eșuat, doar cu un punct, retrogradarea în grupa C. Iugoslavia, în schimb, clasată pe ultimul loc la Tampere, a saltat 5 locuri în ierarhia grupei B. Nici una din aceste oscilații nu este rezultatul întâmplării. În spatele lor se ascunde delăsarea, autoîncrederea, ușurința, sau, în cazurile pozitive, munca serioasă, ambiția și conștiinciozitatea.

Iată ce trebuie să aibă mereu în minte hocheiștii noștri înaintea viitoarelor mondiale de la Viena.

RADU URZICEANU

Constructorul București

și Avîntul M. Ciuc se mențin în fruntea clasamentului juniorilor

În cea de a V-a etapă a turneului final al juniorilor, ieri dimineață Metalul Rădăuți a învins cu 6—3 (2-1, 0-2, 4-0) pe Știința Sighișoara. Victoria se datorește în primul rînd unei pregătiri fizice superioare, care i-a permis să se detașeze în final. Aproape de jumătatea ultimei reprize, sîghişoreniile conduceau cu 3-2! Iată, de altfel, evoluția scorului: 0-1, Moșora (min. 6), 1-1, Cunesco (min. 6), 2-1, Axinte (min. 11), 2-2, Ferezan, (min. 35), 2-3, Moșora (min. 37), 3-3, Cunesco (min. 47), 4-3, Cunesco, (min. 52), 5-3, Rusu, (min. 57), 6-3, Tiron (min. 60).

După-amiază, Constructorul București a învins Șurianul Sebeș cu 20-0 (6-0, 5-0, 9-0). În spațiul rezervat celor care au marcat, facem loc criticii adresate unora dintre jucătorii de la Constructorul (Stoiculescu și Nuțu), care și-au desconsiderat adversarul, făcîndu-se vinovați de gesturi nelocuoțive, ce au umbrit comportarea foarte bună a colegilor lor.

★

În ultimul meci, Avîntul Miercurea Ciuc a întrecut Înfrățirea Gheorghieni cu 15—0 (1-0, 6-0, 8-0).

SPORTUL POPULAR

Nr. 4924

Pag. a 3-a

Echipa de hochei a țării noastre, care a obținut în acest an o serie de frumoase succese

Foto: P. Romoșan

Nu vom mai trece în revistă meciurile de la Zagreb, ci vom face cîteva considerații de ansamblu asupra competiției.

În primul rînd, vom sublinia faptul că echipa noastră a atins o formă sportivă de vîrf tocmai atunci cînd era nevoie, adică în perioada „mondialelor”, dînd în jocurile de pe stadionul „Șalata” randamentul său cel mai bun. Desigur, de-a lungul celor 10 zile de întrecere au fost momente în care echipa a mers mai slab decît în altele. Echipa noastră n-a jucat în meciul cu Ungaria cum a jucat — de exemplu — în cel cu Norvegia, cînd a excelat. Sau, trecînd de la ansamblu la compartimente, atacul s-a întrecut pe sine în jocul cu Austria, pentru ca apoi, în fața Angliei, să ne mulțumească mai puțin. Cu toate acestea, echipa a avut o comportare medie bună, constanța fiind — după părerea noastră — calitatea ei de bază la campionatul mondial. Este unul din elementele pe care specialiștii prezenți la C.M. l-au apreciat în primul rînd la formația României. Anglia a început foarte slab, pentru ca pe parcurs „să se pună pe picioare” și să scoată

speciale arătate la timpul cuvenit în cronică.

Un rol important l-a jucat, în acest turneu, pregătirea fizică a echipei. Unele (Elveția, Austria) au dat semne evidente de oboseală spre sfîrșit, ceea ce le-a făcut să ocupe locuri sub așteptările specialiștilor. Noi n-am avut astfel de carente; iar dacă în meciul cu Iugoslavia am făcut 5—5, după ce am condus cu 5—1, acest lucru se datorește nu unei „căderi” fizice, ci ușurinței cu care apărătorii au privit unele faze (încheiate cu goluri), ca și elanului adversarilor, încurajați frenetic de public, și — de ce n-am spune-o? — unor greșeli de arbitraj. Este desigur un merit al antrenorilor lotului (M. Flamaropol și I. Tiron) că au știut să asigure echipei pregătirea fizică corespunzătoare susținerii în bune condiții a 7 meciuri în 10 zile.

Și, fiindcă am ajuns aici, trebuie să mai remarcăm un lucru: formula de desfășurare a campionatului republican din acest an (în 4 tururi eșalonate de-a lungul sezonului), împlinirea competițiilor interne cu cele internaționale, munca de selecție dusă judicios, toate acestea au concurat la prezentarea hocheiștilor noștri frunțași cu o pregătire generală bună la obiectivul nr. 1 al sezonului, „mondialele” de la Zagreb.

Echipa noastră a mai avut și un alt „secret”: omogenitatea. Desigur, nu e un secret pentru nimeni, că cea mai bună linie de atac a noastră este cea a fraților Szabo, avîndu-l în centru pe Calamar. Lucru care s-a confirmat și la Zagreb. Această linie a marcat 13 goluri, dintre care 7 au fost realizate de Szabo I. Ea a fost și cea mai solicitată în meciurile grele sau în momente cînd rămîneau în patru oameni. Linia 1 a făcut la Zagreb nu numai jocul cel mai eficient, dar și cel mai spectaculos, contribuind cel mai mult la bunele aprecieri exprimate de specialiști asupra jocului echipei române. Randamentul liniei ar fi fost și mai bun dacă centrul ei, Calamar, n-ar fi fost — în această competiție — cu un pas în urma celorlalți.

Un lucru pe care vrem să-l subliniem este acela că în acest campionat liniile a doua și a treia au făcut și ele față cu succes competiției. Linia a doua (Pană, Florescu, Ștefanov) a cîștigat în maturitate, dar avem impresia că a pierdut din combativitate (Este vorba de combativitatea de joc, în sensul pozitiv al cuvîntului, nu așa cum a înțeles-o la un moment dat Florescu. De altfel, după meciul cu R.F.G., el a tras învătăminte și, în următoarele cinci meciuri, n-a mai fost eliminat niciodată. Așadar, se poate...). Ne-a plăcut și puterea de luptă a unor jucători din linia a treia (Bașă, Ferenczi). Dintre apărători, Varga s-a impus în mod deosebit, fiind — de altfel — apreciat ca unul dintre cei mai compleți jucători ai turneului de la Zagreb. Deși apărător, el